

ΟΙ ΔΙΑΤΟΝΤΕΣ

Τὴν κατάπτωσιν τῶν διαττόντων, ἧτις συνέβη τῇ 15 τοῦ παρελθόντος μηνὸς προεῖδον ἐγκαίρως καὶ ἀκριβῶς ὑπελόγησαν οἱ ἀστρονόμοι, ἀποδόντες αὐτὴν εἰς τὴν προσέγγισιν τοῦ κομήτου τοῦ Βιέλα. Ὁ ἐν Βερολίῳ ἀστρονόμος κ. Ζέγκερ ἔγραφε περὶ τούτου ὀλίγας ἡμέρας πρὶν ἐν τῇ Ἐφημερίδι τοῦ Βὸς τὰ ἐπόμενα :

«Ὁ κομήτης τοῦ Βιέλα εἶναι ὁ περιεργότατος καὶ θαυμασιώτατος τῶν κομητῶν. Ἀνακαλυφθεὶς τῷ 1826 ὑπὸ τοῦ αὐστριακοῦ ἀξιωματικοῦ Βιέλα ἀνεγνωρίσθη ὅτι εἶναι περιοδικὸς κομήτης, συμπληρῶν τὴν περιόδον αὐτοῦ εἰς 6 ἔτη καὶ ὀκτὼ μῆνας δι' ἀκριβῶν δὲ ὑπολογισμῶν ἀπεδείχθη, ὅτι εἶχε φανῆ καὶ προηγουμένως ἐν ἔτεσι 1772 καὶ 1806. Τῷ 1845—1846 παρετήρησαν οἱ ἀστρονόμοι τὸ παραδοξότατον φαινόμενον τοῦ διχασμοῦ τοῦ κομήτου ἐκείνου. Μέχρι τῆς 24 Δεκεμβρίου 1845 (ν.) ἐφαίνετο ὡς εἰς κομήτης, ἕνα ἔχων πυρῆνα καὶ μίαν κόμην, ἀλλὰ ἀπὸ τῆς 29 Δεκεμβρίου ἐφάνη διπλοῦς. Ἐκάτερον τῶν μερῶν αὐτοῦ εἶχεν ἴδιον πυρῆνα καὶ ἴδιαν κόμην, συνηνοῦντο δ' ἐν ἀρχῇ ἀμφοτέρω τὰ τμήματα διὰ νεφελῶδων ῥάβδων, ὡς διὰ γεφύρας. Βαθμηδὸν ὁμοῦ ἐξηφανίζετο ἡ σύνδεσις αὐτῶν καὶ ὅτε τῷ 1852 ἐπανεφάνησαν ἀπειχόν ἀλλήλων περὶ τὰ 350000 μίλλια. Ἐκτοτε ἀμφοτέρω τὰ τμήματα ἐξηφανίσθησαν. Ἄλλ' ἡ λαμπρὰ κατάπτωσις διαττόντων ἀστέρων, ἡ συμβᾶσα τῇ 15/27 Νοεμβρίου 1872, ἀπέδειξεν ὅτι ὁ κομήτης εἰ καὶ ἀόρατος καταστάς, δὲν εἶχεν ὁμοῦ ἐξαφανισθῆ. Ἡ ἀφετηρία τῆς καταπτώσεως τῶν διαττόντων, τῆς προσελθούσης ἐκ τοῦ κομήτου τοῦ Βιέλα τῷ 1872, ἦτο ἐν τῷ ἀστερισμῷ τῆς Ἀνδρομέδας. Ἀνεξήγητον ἐφάνη, ὅτι ἀφετηρία ἦτο ὁ ἀστερισμὸς ἐκεῖνος, ἐν ᾧ κατὰ τοὺς ἀκριβεστάτους ὑπολογισμοὺς προέκυπτεν ὅτι διὰ τοῦ χώρου ἐκείνου θὰ διήρχετο ὁ κομήτης τοῦ Βιέλα τρεῖς ὄλους μῆνας πρὸ τῆς 15/27 Νοεμβρίου. Εἰκάζεται δέ, ὅτι ἦτο κειχωρισμένον μέρος τοῦ κομήτου, ὁ ὁποῖος πιθανῶς πολλάκις κατετμήθη, ὡς ἐδιχάσθη τελευταῖον τῷ 1845. Τῇ 15/27 Νοεμβρίου τοῦ ἐνεστῶτος ἔτους, συμπληρουμένων 13 ἐτῶν ὑπὸ τῆς καταπτώσεως τῶν διαττόντων τοῦ 1872, ἡ γῆ εἰσέρχεται εἰς τὴν προχίαν τοῦ κομήτου Βιέλα. Ἐπειδὴ δὲ ἡ περίοδος αὐτοῦ εἶναι νῦν πιθανῶς 6 ἐτῶν καὶ 7 ¹/₂ μηνῶν, τὸ τμήμα ἐκεῖνο τοῦ κομήτου, ἐξ οὗ προήλθεν ἡ κατάπτωσις τῶν διαττόντων τοῦ 1872, θὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν αὐτὸν χώρον μετὰ 13 ἔτη καὶ 3 μῆνας περίπου. Ὅθεν τῇ 15/27 Νοεμβρίου δὲν θὰ συναντήσῃ αὐτὸ ἡ γῆ. Εἶναι ὁμοῦ δυνατόν νὰ συναντηθῇ ἡ γῆ μετὰ τοῦ κυρίου σώματος τοῦ κομήτου ἂν δὲ συμβῆ τούτο, θὰ ἴδωμεν ἴσως κατάπτωσιν διαττόντων πολλῶν πυκνοτέρων καὶ λαμπροτέρων τῆς τοῦ 1872.»

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Ἐν Μελέτῃ περὶ τῆς Πυθαγορείου διαίτης ὁ Γάλλος ἰατρὸς Πιδιών, συνηγορῶν ὑπὲρ τῆς φυτοφαγίας, ἀναφέρει πολλὰ παραδείγματα ἀνθρώπων ἀποχειροβίων, τρεφομένων λιτῶς διὰ φυτικῶν τροφῶν. Οἱ Αἰγύπτιοι ἐργάται ἔτρωγον μόνον κρέμμου, πέπονας, φοίνικας, φακὰς καὶ ἀραβόσιτον, συνήθως ὡμὰ· οὕτω δὲ δικιτώμενοι ἦσαν ὑγιέστατοι, καίτοι κατεπόνουν ἀδιλείπτως τοὺς μυῶνας αὐτῶν δι' ὑπερβολικῆς ἐργασίας. Οἱ μεταλλευταὶ τῆς Χιλῆς μόνην τροφήν ἔχουσι ὄσπρια καὶ ὁμοῦ ἀνέρχονται δωδεκάκις καθ' ἡμέραν κἀθετον ἀναβάθραν, ἔχουσι μῆκος 65 μέτρων, φέροντες ἐπ' ὧμων φορτίον 100 χιλιογράμμων. Οἱ ἀγροφῆροι τῆς Σμύρνης τρώγουσι συνήθως ὄσπρια καὶ μέλινα ἄρτον, καίτοι ἡ ἐργασία τῶν εἶναι κοπιωδεστάτη. Οἱ ἀγροφῆροι, οἱ λεμβούχοι, οἱ ὑδροφῆροι ἐν Κωνσταντινουπόλει τρώγουσι μόνον ἄρτον, σικυροῦς, σῦκα καὶ ἄλλους καρπούς· πίνουσι δὲ μόνον ὕδωρ, καὶ ὁμοῦ ἡ ῥώμη αὐτῶν εἶναι παροιμιώδης. Ὁ Νορβηγὸς χωρικός εἶναι λιτοδίαιτος· ὁμοῦ καὶ ὁ Ῥώσος, ὅστις εἰ καὶ τρέφεται δι' ὄσπρια καὶ μίαν λίτρας ἄρτου καθ' ἡμέραν, ἐργάζεται δεκάκις καὶ ἐνίοτε δεκαοκτὼ ὥρας καθ' ἡμέραν. Οἱ κητοκοῦντες τὰ Ἰμαλάια ὄρη μόνον τροφήν ἔχουσι ὄρυζαν, εἶναι δὲ ῥωμαλεώτατοι· ἐπίσης καὶ οἱ Ταῦταροι τῆς Γαλικίας, οἵτινες τρώγουσι συνήθως κυλὸν κριθίνον καὶ πίνουσι μόνον ὕδωρ. Ὅθεν ἐκ τούτων συμπεραίνομεν, ὅτι ἡ λιτὴ δίαιτα οὐδαμῶς κωλύει τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σωματικῶν δυνάμεων τοῦ ἀνθρώπου.

Τὴν 15 Ὀκτωβρίου π.μ. ἐν Λιθόρῳ ἔπεσε βροχὴ πηλώδης. Τὴν νύκτα τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀφοῦ ἔπνευσε πρῶτον θερμὸς ἀέρας, ὑψώθη ἡ θερμοκρασία τῆς ἀτμοσφαιρας, ὁ δὲ οὐρανὸς ἔλαβε χρῶμα μολύβδινον, ἐνῶ μετὰ τὴν μεσημέριαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας εἶχε χρῶμα ἐρυθροκίτρινον. Αἰφνης ἐπῆλθε βροχὴ κηταιγιδώδης, συγχρόνως δὲ ἔπιπτε καὶ ὑγρὸν τι κίτρινον. Αἱ ὁδοὶ μετεβλήθησαν εἰς ποταμοὺς κίτρινου, τὰ δὲ πρὸς συναγωγὴν τοῦ ὕδατος ἐκτεθέντα ἀγγεῖα ἐπληρώθησαν πλημιγροῦ ὕδατος. Τὸ καθίζημα τῶν ὕδατων τούτων ἔξετασθῆν μικροσκοπικῶς ἐν Κολωνίᾳ τῆς Πρωσσίας ἔδειξεν ὅτι εἶχεν ὄλιγας ἀλλοίαν σύστασιν τοῦ πίπτοντος ἐν Πατέρῳ ἐπίσης μετὰ τῆς βροχῆς, ὅπερ κατεδείχθη ὅτι πηγάζει ἀπὸ τῆς ἐρήμου Σαχάρας. Ἡ κόκκις ἄρα τοῦ Λιθόρου ἢ καταπεσοῦσα ἐν εἶδει πηλοῦ μετὰ τῆς βροχῆς δὲν προέρχεται ἀπὸ τῆς Σαχάρας, ἀλλὰ πιθανῶς ἀπὸ τῶν ἡφαιστειῶν τῶν πρὸς νότον τῆς Ἰταλίας κειμένων.

Ἡ κυρία Π. πρὸς τὸν μικρὸν της ἐν συλλαμβάνει περίφοδον :

- Πάλι γλυκὸ θὰ ἔκλειψες ἀπὸ τὸ ντουλάπι.
- Ὅχι, μαμά, δὲν ἔκανα τίποτε.
- Τὸ βλέπω γραμμμένο 'σ τὰ μάτια σου.
- Ὅχι εἶνε, μαμά, ἀπὸ χθὲς γραμμμένο, καὶ δὲν ἐσθύτηκε.